

Efterhånden har vi kun den tid vi mangler.

Ventetid, rejsetid, arbejdstid, iverjensid, spildtid,- tid uden liv og egentlig værdi.

Faktisk handler indlægget om liv, om det at få værdi ind i den enorme bunke af tid vi konstant gennemlever.

Egentlig bryder jeg mig ikke meget om tid. Tid er begrænsende og sætter en ramme om alting, selv når vi har masser af tid har vi bare en større ramme. Hvis vi når noget til tiden når vi det inden for rammen. Har vi for lidt tid springer vi tidsrammen.

Den værste tid er den der bare skal overstås, og skal den så oven i købet overstås til tiden eller i ordentlig tid er den ikke til at holde ud, for så bliver den til spild af liv.

Jeg beskæftiger mig dagligt med andre menneskers arbejdsliv og har selvfølgelig oplevet de sidste fem seks år som en brydningstid. Mange har mistet værdier og kvaliteter i den periode og det er der alle mulige gode grunde til at blive trist og modløs af. Men jeg er også af den opfattelse at selv om vi har været nødt til at ændre og forandre, selv om vi har mistet betyder det altså ikke at vi ingen værdier og kvaliteter har. Det kan godt være vi skal se andre steder hen for at få øje på dem men de er her og vi må hjælpe hinanden med at finde dem.

Her oplever jeg tiden som en ubønhørlig målestok. Det går galt når der går timer og minutter i det. Jeg overhørte en dag to kollegaer stå på gangen og tale om nogle nye overenskomstforhold. "Nu har vi kun 29 minutters pause, før havde vi da 31, det er simpelthen for dårligt". Den anden svarede "hvad rager det dig, du har da altid brugt tre kvarter". "Ja, men det er da lige meget det er jo princippet i det".

Ja det er princippet i det. Det er når tid bliver et princip at livet og værdierne forsvinder. Når tid bliver et princip bliver det oftest til noget der skal forkortes eller overstås, noget der er i vejen. Rejsetid er i vejen det skal overstås. Ventetid er i vejen det skal overstås. Arbejdstid er i vejen og skal overstås, oven i købet til tiden, så vi kan komme hjem i ordentlig tid og spise til tiden. I dette land spiser vi nemlig til tiden. Jeg har lige været i Portugal her oplevede jeg at man spiser når man er sulten. Det synes jeg faktisk er smart at spise når man er sulten, men det behøver vi altså ikke at være, vi spiser til tiden og det kan faktisk også ses på mange af os.

Vi skal hjem til tiden for vi spiser til tiden, vi skal nemlig ind og "sitte" til tiden ha' kaffe til tiden og i seng i ordentlig tid, så vi kan komme op til tiden og få overstået vores arbejdstid. Sådan at vi kan komme hjem til ti...osv. Alt sammen med det formål at det snart skal blive Weekend. Det er nemlig rigtig liv, "FRI-for-TID".

Men hvad nu hvis det bliver regnvejrs i Weekenden? Så bliver det pludselig en belastning at "sitte" for så har vi alt for meget tid at "sitte" i, og så har vi foran os hele fem døgn der lige skal overstås i ordentlig tid inden vi kan komme til at leve igen. Det er SPILD AF LIV.

Jeg vil ha' liv ind i vores tid. Arbejdsliv er ikke det samme som arbejdstid, jeg kræver at få værdi ind i mit arbejdsliv det skal opfylde mig og provokere mig. Rejseliv er ikke det samme som rejsetid netop fordi jeg stiller krav om værdi i mit rejseliv, udover at det skal overstås. Tænk vi planlægger ikke en gang at opleve i rejsetiden, det venter vi med til vi kommer frem. Derfra heder det så rejseliv.

Jeg har en god ven der forrige sommer kom og fortalte mig at hans kone havde fået konstateret en knude i sit bryst. Hun var en fantastisk kvinde livsglad og meget elskelig, men med den hast hendes sygdom tog, kunne alle se at de to kun havde ventetid tilbage.

Når jeg nu tænker på alt den værdi disse to mennesker fik lagt ind i deres ventetid, når jeg tænker på hvilke krav om kvalitet og tilstedeværelse de stillede til deres ventetid, tror jeg de fik skabt det smukkeste stykke liv de nogensinde nåede at få.

Jeg vil ha' lov til at stille krav til min dagligdag. Jeg vil ha' lov til at stille krav til mig selv, min kone mine kolleger om kvalitet og værdi i al den tid vi brander af sammen. Sådan at det bliver til liv der opfylder mig med glæde, undren og raseri. Jeg vil udfordres af mennesker der kommer med nye og anderledes argumenter der så kan få mig til at skifte holdning. Jeg vil leve og opleve, ikke bare bekræftes i det jeg ved i forvejen.

Jeg forlanger deltagelse, engagement og risikovillighed.

Min tid skal leves ikke bare overstås.

Med enere for JP Debat.

Med venlig hilsen

Georg Ørskov

Georg Ørskov
FOREDRAG · KURSER · VÆRDIER

M 20 15 11 11

Petersmindevej 10

6900 Skjern

georgoerskov.dk